Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 1 kwietnia 2016 r.

o zmianie ustawy o Karcie Polaka oraz niektórych innych ustaw[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. z 2014 r. poz. 1187 oraz z 2015 r. poz. 1274) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:
   a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
      „2) w obecności konsula Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej „konsulem”, lub w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4 – wojewody, albo wyznaczonego przez niego pracownika, złoży pisemną deklarację przynależności do Narodu Polskiego;”,
   b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
      „4) złoży oświadczenie, że ona lub jego wstępni nie repatriowali się lub nie zostali repatriowani z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, na podstawie umów repatriacyjnych zawartych w latach 1944–1957 przez Rzeczpospolitą Polską albo przez Polską Rzeczpospolitą Ludową z Białoruską Socjalistyczną Republiką Radziecką, Ukraińską Socjalistyczną Republiką Radziecką, Litewską Socjalistyczną Republiką Radziecką i Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich, do jednego z państw będących stroną tych umów.”;
2) art. 5 otrzymuje brzmienie:
   „Art. 5. Posiadacz Karty Polaka jest zwolniony z opłat konsularnych za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o wydanie wizy krajowej w celu korzystania z uprawnień wynikających z posiadania Karty Polaka.”;

[1)] Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim oraz ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

3) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Posiadacz Karty Polaka jest zwolniony z opłat konsularnych za przyjęcie wniosku i opracowanie dokumentacji w sprawie o nadanie obywatelstwa polskiego.”;

4) w art. 6 w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) pomocy konsula, w ramach jego kompetencji i z zastosowaniem i poszanowaniem zwyczajów i prawa międzynarodowego, w sytuacji zagrożenia życia lub bezpieczeństwa.”;

5) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Formy i tryb przyznawania świadczenia pieniężnego dla posiadaczy Karty Polaka osiedlających się w Polsce

Art. 8a. 1. Osobie, która złoży wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały z powołaniem się na okoliczność, o której mowa w art. 195 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 1 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późń. zm.[2)]), przysługuje prawo do ubiegania się o jednorazowe przyznanie na okres do 9. miesięcy świadczenia pieniężnego przeznaczonego na częściowe pokrycie kosztów zagospodarowania i bieżącego utrzymania w Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej „świadczeniem pieniężnym”.

2. Wniosek o przyznanie świadczenia pieniężnego składa się do starosty (prezydenta miasta na prawach powiatu) właściwego ze względu na miejsce pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej osoby, o której mowa w ust. 1.

Art. 8b. 1. Świadczenie pieniężne przyznaje w formie decyzji i wypłaca w okresach miesięcznych starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) właściwy ze względu na miejsce pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej osoby uprawnionej do świadczenia.

2. Zadanie starosty (prezydenta miasta na prawach powiatu), o którym mowa w ust. 1, jest zadaniem zleconym z zakresu administracji rządowej.

3. Organem wyższego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w ust. 1, jest wojewoda.

[2)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 463 i 1004, z 2015 r. poz. 1274, 1607 i 1767 oraz z 2016 r. poz. 65.

Art. 8c. 1. Świadczenie pieniężne ustala się w kwocie stanowiącej:

1) w okresie pierwszych 3 miesięcy – równowartość 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę, obowiązującego w roku złożenia wniosku o udzielenie świadczenia – na wnioskodawcę i jego małżonka oraz równowartość 50% tej kwoty na każde małoletnie dziecko pozostające pod władzą rodzicielską wnioskodawcy lub jego małżonka;

2) w okresie od 4. do 9. miesiąca – odpowiednio 60% kwot określonych w pkt 1.

2. Przy ustalaniu wysokości świadczenia pieniężnego uwzględnia się wyłącznie członków rodziny wnioskodawcy, określonych w ust. 1 pkt 1, którzy przebywają razem z nim na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Kwoty, o których mowa w ust. 1, nie wlicza się do dochodu, od którego uzależnione jest uzyskanie świadczeń z pomocy społecznej.

Art. 8d. 1. W przypadku zmiany miejsca pobytu przez wnioskodawcę lub członków rodziny określonych w art. 8c ust. 1 pkt 1 na inne znajdujące się na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, właściwy do wypłaty świadczenia pieniężnego pozostaje starosta (prezydent miasta na prawach powiatu), który przyznał wnioskodawcy prawo do tego świadczenia.

2. Wydanie nieostatecznej decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na pobyt stały powoduje zawieszenie z mocy prawa wypłaty świadczenia pieniężnego do czasu wydania ostatecznej decyzji w tym zakresie.

3. Wydanie ostatecznej decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na pobyt stały powoduje z mocy prawa utratę przyznanego prawa do świadczenia pieniężnego.

Art. 8e. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku o przyznanie świadczenia pieniężnego osobie, która złoży wniosek, o którym mowa w art. 8a ust. 1, oraz sposób przyznawania pomocy, biorąc pod uwagę sprawność postępowania oraz możliwość kontroli efektywności przyznanych świadczeń.”;

6) w art. 9:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Rada do Spraw Polaków na Wschodzie, zwana dalej "Radą", jest organem administracji publicznej rozpatrującym odwołania od decyzji, o których mowa w art. 12, art. 19 i art. 20.

3. Rada jest organem wyższego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”,

b) ust. 5–7 otrzymują brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wewnętrzną organizację i tryb pracy Rady, w tym tryb podejmowania decyzji,

2) tryb wyboru, uprawnienia i obowiązki przewodniczącego Rady, wysokość wynagrodzenia przewodniczącego i członków Rady oraz sposób pokrywania pozostałych wydatków związanych z pracami Rady

– uwzględniając zakres zadań Rady oraz konieczność ich sprawnego i terminowego wykonywania.

6. Obsługę administracyjną i kancelaryjną Rady wykonuje urząd obsługujący ministra właściwego do spraw zagranicznych w szczególności poprzez:

1) zbieranie i opracowywanie materiałów w sprawach należących do zakresu działania Rady;

2) prowadzenie rejestru odwołań od decyzji konsulów w sprawach odmowy przyznania oraz unieważnienia Karty Polaka;

3) wykonywanie innych czynności związanych z działalnością Rady, w tym czynności technicznych i kancelaryjno-biurowych.

7. Działalność Rady jest finansowana z budżetu państwa, z rozdziału dotyczącego Rady do Spraw Polaków na Wschodzie, z części dotyczącej Ministerstwa Spraw Zagranicznych.”,

c) uchyla się ust. 8;

7) art. 10 i art. 11 otrzymują brzmienie:

„Art. 10. 1. W skład Rady wchodzi 9 członków powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych na pięcioletnią kadencję spośród osób wyróżniających się wiedzą i doświadczeniem z zakresu spraw dotyczących Polonii i Polaków za granicą. Co najmniej połowa członków Rady powinna posiadać wyższe wykształcenie prawnicze.

2. Członkiem Rady może być osoba posiadająca obywatelstwo polskie i korzystająca z pełni praw publicznych oraz niekarana za przestępstwo popełnione umyślnie, ścigane z oskarżenia publicznego.

Art. 11. 1. Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych może odwołać członka Rady przed upływem kadencji.

2. Prezes Rady Ministrów odwołuje członka Rady w przypadku prawomocnego skazania za przestępstwo popełnione umyślnie, ścigane z oskarżenia publicznego.

3. W przypadku odwołania członka Rady lub jego śmierci Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych uzupełnia skład Rady powołując, na miejsce opróżnione, nowego członka Rady na okres do końca kadencji.”;

8) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Przyznanie Karty Polaka następuje w drodze decyzji, na pisemny wniosek osoby ubiegającej się o jej wydanie, zwanej dalej „wnioskodawcą”, lub jej przedstawiciela ustawowego.

2. Organem właściwym w sprawie przyznania Karty Polaka lub przedłużenia jej ważności jest konsul właściwy ze względu na miejsce zamieszkania wnioskodawcy lub w przypadku, o którym mowa w ust. 4, wskazany wojewoda.

3. Czynności wykonywane w związku ze złożeniem przez wnioskodawcę wniosku i wydaniem decyzji o przyznaniu Karty Polaka są wolne od wszelkich opłat, w tym opłat konsularnych.

4. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, wyznaczyć wojewodę jako organ właściwy w zakresie przyjmowania wniosków o przyznanie lub przedłużenie ważności Karty Polaka oraz wydania decyzji w tych sprawach, a także wskazać państwo pochodzenia osób mogących skorzystać z tej właściwości, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia szybkiego i sprawnego dostępu osób zainteresowanych otrzymaniem Karty Polaka.”;

9) w art. 13:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o przyznanie lub przedłużenie ważności Karty Polaka zawiera następujące dane:”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw zagranicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wykaz organizacji polskich lub polonijnych uprawnionych do wystawiania zaświadczeń, o których mowa w ust. 3 pkt 7.”,

c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. W odniesieniu do wnioskodawcy szczególnie zasłużonego dla Rzeczypospolitej Polskiej konsul lub w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4 – wojewoda, może wydać decyzję o przyznaniu Karty Polaka bez konieczności przedstawiania przez wnioskodawcę dokumentów, o których mowa w ust. 3.

7. Wnioskodawca ubiegający się o przyznanie Karty Polaka wykazuje posiadanie znajomości języka polskiego przez przedłożenie poświadczenia, o którym mowa w art. 11a ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2011 r. poz. 224, z późn. zm.[3)]), świadectwa ukończenia szkoły lub studiów w Rzeczypospolitej Polskiej lub świadectwa ukończenia szkoły za granicą z wykładowym językiem polskim.”,

d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. W odniesieniu do wnioskodawców, którzy nie wykazali posiadania znajomości języka polskiego w trybie przewidzianym w ust. 7, oceny znajomości języka polskiego dokonuje podczas rozmowy konsul, a w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4 – wojewoda.”;

10) uchyla się art. 15;

11) w art. 16 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W przypadku śmierci jednego z rodziców, który spełniał warunki, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3, w części dotyczącej obywatelstwa polskiego lub polskiej narodowości, Karta Polaka może być przyznana małoletniemu na wniosek żyjącego rodzica w przypadku wykazania, że małoletni spełnia warunki określone w art. 2 ust. 1 pkt 3, w części dotyczącej obywatelstwa polskiego lub polskiej narodowości. W przypadku śmierci obojga rodziców, z których przynajmniej jeden spełniał warunki, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3, w części dotyczącej obywatelstwa polskiego lub polskiej narodowości Karta Polaka może zostać przyznana małoletniemu na wniosek przedstawiciela ustawowego w przypadku wykazania, że małoletni spełnia warunki określone w art. 2 ust. 1 pkt 3, w części dotyczącej obywatelstwa polskiego lub polskiej narodowości.

4. Jeżeli rodzic małoletniego posiadał Kartę Polaka, ale utraciła ona ważność z powodu uzyskania pozwolenia na pobyt stały, przepis ust. 1 stosuje się tak, jakby rodzic posiadał kartę.”;

[3)] Zmiany niniejszej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. poz. 455 oraz z 2015 r. poz. 1132.

12) w art. 17:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Karta Polaka przyznana małoletniemu jest ważna przez okres 10 lat od dnia jej przyznania, jednak nie dłużej niż do dnia, w którym upływa rok od dnia uzyskania przez niego pełnoletności.”,

b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Jeżeli w okresie ważności Karty Polaka nastąpiła zmiana danych jej posiadacza uwidocznionych w tej Karcie, na wniosek zainteresowanego, na podstawie przedłożonych dokumentów stanu cywilnego, właściwy konsul, a w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4 – wojewoda, wydaje Kartę Polaka z uwzględnieniem zmiany danych.

7. Karta Polaka wydana na podstawie ust. 6 wydawana jest na okres 10 lat; przepisy ust. 2a i 3 stosuje się odpowiednio.”;

13) w art. 18:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kartę Polaka osobie, której ją przyznano, wydaje konsul a w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4 – wojewoda, albo inna wyznaczona przez niego osoba.

2. Jeżeli jest to możliwe, wręczenie Karty Polaka następuje w sposób uroczysty.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku zagubienia lub zniszczenia Karty Polaka konsul lub wojewoda, który wydał Kartę Polaka, na wniosek posiadacza, wydaje duplikat Karty Polaka.”;

14) w art. 19:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Konsul lub w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4 – wojewoda, wydaje decyzję o odmowie przyznania Karty Polaka w przypadku, gdy:”,

b) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) w postępowaniu o przyznanie Karty Polaka wnioskodawca złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje, jak również gdy oświadczył nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia jako autentycznego, podrobił lub przerobił dokument albo takiego dokumentu jako autentycznego użył;

3) wnioskodawca lub jego wstępni repatriowali się lub zostali repatriowani z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, na podstawie umów repatriacyjnych zawartych w latach 1944–1957 przez Rzeczpospolitą Polską albo przez Polską Rzeczpospolitą Ludową z Białoruską Socjalistyczną Republiką Radziecką, Ukraińską Socjalistyczną Republiką Radziecką, Litewską Socjalistyczną Republiką Radziecką i Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich, do jednego z państw będących stroną tych umów;”,

c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wnioskodawca działał lub działa na szkodę Rzeczypospolitej Polskiej, a zwłaszcza jej niepodległości i suwerenności, lub uczestniczył w łamaniu praw człowieka.”;

15) w art. 19a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przed wydaniem decyzji o przyznaniu Karty Polaka właściwy konsul lub w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4 – wojewoda, może zwrócić się do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do innych organów administracji publicznej, z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wobec wnioskodawcy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 19 pkt 5 lub 6.”;

16) w art. 20:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Konsul lub w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4 – wojewoda, w drodze decyzji, z urzędu unieważnia Kartę Polaka w przypadku:”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) gdy zachodzi jedna z przesłanek określonych w art. 19 pkt 2, 5 lub 6;”,

– w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) gdy na podstawie art. 17 ust. 6 wydał nową Kartę Polaka zawierającą zmienione dane.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, posiadacz Karty Polaka niezwłocznie zwraca Kartę Polaka konsulowi, który ją wydał, a w przypadku

określonym w art. 19 pkt 4 posiadacz Karty Polaka zwraca ją organowi, który wydał decyzję.”;

17) art. 21 i art. 22 otrzymują brzmienie:

„Art. 21. 1. Organem odwoławczym od decyzji, o których mowa w art. 12, art. 19 i art. 20, jest Rada.

2. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem konsula, a w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4 – wojewody, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Art. 22. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzór wniosku o przyznanie Karty Polaka,

2) wzór Karty Polaka

– uwzględniając w szczególności dane, które muszą być zawarte we wniosku o wydanie Karty Polaka, oraz dane i informacje, jakie powinny być zawarte w Karcie Polaka, w tym zapis imienia i nazwiska zgodnie z dokumentem tożsamości wnioskodawcy, a także, na wniosek wnioskodawcy, zapisem tych danych w języku polskim.”;

18) w art. 23:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Konsul i wojewoda prowadzą, każdy w zakresie swojej właściwości, rejestr złożonych wniosków o przyznanie Karty Polaka, decyzji wydanych w tych sprawach oraz przyznanych i unieważnionych Kart Polaka.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw zagranicznych prowadzi centralny rejestr przyznanych oraz unieważnionych Kart Polaka. Centralny rejestr zawiera dane, o których mowa w ust. 2.

4. Konsul i wojewoda, o którym mowa w art. 12 ust. 4, przekazują ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych dane, o których mowa w ust. 2.”;

19) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zagranicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 23 ust. 1, i centralnego rejestru, o którym mowa w art. 23 ust. 3, sposób przetwarzania danych w nich zawartych, a także sposób przekazywania przez konsula i wojewodę, o którym

mowa w art. 12 ust. 4, danych do centralnego rejestru, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia bezpieczeństwa przekazywania danych.”;

20) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Finansowanie zadań z budżetu państwa

Art. 24a. 1. Realizacja zadań, o których mowa w art. 8a–8d, finansowana jest z rezerwy celowej budżetu państwa.

2. Dysponentem rezerwy celowej, o której mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 24b. 1. Świadczenia stanowiące realizację zadań, o których mowa w art. 8a–8d, są wypłacane w danym roku budżetowym do wysokości kwoty rezerwy celowej, o której mowa w art. 24a ust. 1.

2. Starosta składa do wojewody wniosek o udzielenie dotacji na realizację zadań, o których mowa w art. 8a–8d.

Art. 24c. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych monitoruje wykorzystanie limitu środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na wypłatę świadczeń pieniężnych.

2. W przypadku gdy łączna kwota wynikająca z wniosków o świadczenia pieniężne z terminem wypłaty w danym roku osiągnie równowartość:

1) 75% kwoty zaplanowanej w ustawie budżetowej na wypłatę świadczeń pieniężnych – w przypadku wniosków z terminem wypłaty w roku przekazania wniosku do starosty,

2) 50% kwoty limitu środków, w przypadku wniosków z terminem wypłaty przypadającym po roku przekazania wniosku do starosty

– minister właściwy do spraw wewnętrznych ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej informację o wstrzymaniu przyjmowania wniosków o świadczenia pieniężne z terminem wypłaty przypadającym na dany rok, a starostowie wstrzymują przyjmowanie takich wniosków począwszy od dnia następującego po dniu ogłoszenia informacji przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, wznowienie przyjmowania przez starostów wniosków o świadczenia pieniężne z terminem wypłaty przypadającym w danym roku następuje od dnia 1 stycznia tego roku.

4. W przypadku kolejnych wniosków o świadczenia pieniężne złożonych przez tego samego wnioskodawcę kwoty wnioskowanych na ich podstawie

świadczeń pieniężnych nie są uwzględniane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych przy określaniu poziomu wykorzystania kwot na zasadach, o których mowa w ust. 2.

5. Starostowie są obowiązani do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informacji o stopniu realizacji zadań, o których mowa w art. 8a–8d, w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 24d.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej informację o poziomie wykorzystania kwoty zaplanowanej w ustawie budżetowej na wypłatę świadczeń pieniężnych według stanu na koniec każdego miesiąca.

Art. 24d. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) termin składania wniosków o dotacje, o których mowa w art. 24b ust. 2,

2) wzór wniosku o udzielenie dotacji, o którym mowa w art. 24b ust. 2,

3) termin składania informacji, o której mowa w art. 24c ust. 5

– uwzględniając konieczność efektywnego wykorzystania środków rezerwy celowej oraz rozliczenia przez jednostki samorządu terytorialnego otrzymanych w formie dotacji środków budżetowych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 783, z późn. zm.[4)]) w załączniku do ustawy w części III w ust. 3 w kolumnie 4 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) posiadaczowi Karty Polaka, zamierzającemu osiedlić się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na stałe”.

Art. 3. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2012 r. poz. 161, z późn. zm.[5)]) w art. 30 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) cudzoziemca przebywającego nieprzerwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej od 2 lat na podstawie zezwolenia na pobyt stały, które uzyskał w związku z polskim pochodzeniem lub posiadaną Kartą Polaka.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1650, z późn. zm.[6)]) wprowadza się następujące zmiany:

---

4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1358, 1607, 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65 i 195.

5) Zmiany niniejszej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1650 i z 2015 r. poz. 1274.

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 463 i 1004 oraz z 2015 r. poz. 1274, 1607 i 1767.

1) w art. 60 w ust. 1 po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

„19a) przybycia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako członek najbliższej rodziny osoby przebywającej w Polsce na podstawie zezwolenia na pobyt stały uzyskanego na podstawie Karty Polaka;”;

2) w art. 229 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Wydanie karty pobytu osobie, o której mowa w art. 195 ust. 1 pkt 9, następuje po dostarczeniu Karty Polaka.”.

Art. 5. Kadencja Rady do Spraw Polaków na Wschodzie, powołanej na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, wygasa z dniem powołania Rady do Spraw Polaków na Wschodzie na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. Wpisy danych zgromadzonych w rejestrach na podstawie dotychczasowych przepisów z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wpisami do rejestrów prowadzonych na podstawie niniejszej ustawy i przechowuje się je przez okres, na który zostały umieszczone w tych rejestrach.

Art. 7. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 22 i art. 24 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 i art. 24 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 5, 8 w zakresie art. 12 ust. 4, pkt 18 i 20, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Marek Kuchciński